

Υπόθεση C-320/19

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

19 Απριλίου 2019

Αιτούν δικαστήριο:

Verwaltungsgericht Berlin (διοικητικό πρωτοδικείο Βερολίνου,
Γερμανία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

1 Απριλίου 2019

Προσφεύγουσα:

Ingredion Germany GmbH

Καθής:

Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

VG 10 K 771.17

VERWALTUNGSGERICHT BERLIN (ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ
ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ)

ΔΙΑΤΑΞΗ

Στη διοικητική διαφορά μεταξύ
της Ingredion Germany GmbH,
[παραλειπόμενα] Αμβούργο,

προσφεύγουσας,

[παραλειπόμενα]

κατά

της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας,

εκπροσωπούμενης από την Umweltbundesamt (Ομοσπονδιακή Υπηρεσία Περιβάλλοντος)

[παραλειπόμενα]

καθής,

το δέκατο τμήμα του Verwaltungsgericht Berlin (διοικητικού πρωτοδικείου Βερολίνου)

[παραλειπόμενα]

διέταξε την 1η Απριλίου 2019 τα εξής:

Αναστέλλει τη διαδικασία ενώπιον του Verwaltungsgericht Berlin (διοικητικού πρωτοδικείου Βερολίνου).

Υποβάλλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα: **[σελ. 2 του πρωτοτύπου]**

Πρέπει το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ της Επιτροπής, σε συνδυασμό με τα άρθρα 3, στοιχείο η', και 10α, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, για τους νεοεισερχόμενους στην αγορά, ο σχετικός συντελεστής χρήσης παραγωγικής ικανότητας για το επίπεδο δραστηριότητας που σχετίζεται με το καύσιμο περιορίζεται σε τιμή κατώτερη από 100 %;

Σκεπτικό

I. Η προσφεύγουσα εκμεταλλεύεται στο Αμβούργο εγκατάσταση παραγωγής προϊόντων αμύλου. Η εγκατάσταση περιλαμβάνει τις νεοκατασκευασθείσες υποεγκαταστάσεις θέρμανσης του αέρα και παραγωγής ατμού. Η συνολική ονομαστική θερμική ισχύς της εγκαταστάσεως ανέρχεται πλέον σε 30,045 MW. Στην εγκατάσταση χρησιμοποιείται ατμός και φυσικό αέριο για την παραγωγή της θερμότητας που απαιτείται για την παραγωγή αμύλου.

Στις 8 Αυγούστου 2014, η προσφεύγουσα ζήτησε από την Deutsche Emissionshandelsstelle (γερμανική υπηρεσία εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής, στο εξής: DEHSt) τη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής για τη νέα εγκατάσταση, και συγκεκριμένα την κατανομή, αφενός, κατ' αναλογία προς τις τιμές εκπομπής θερμότητας, που παρουσιάζουν κίνδυνο διαρροής άνθρακα, και, αφετέρου, κατ' αναλογία προς τις τιμές εκπομπής καυσίμου, που παρουσιάζουν κίνδυνο διαρροής άνθρακα. Η εγκατάσταση άρχισε να λειτουργεί κανονικά στις 15 Αυγούστου 2013. Όσον αφορά τις τιμές εκπομπής καυσίμου, η DEHSt έλαβε αρχικά ως παραδοχή, σύμφωνα με τις πληροφορίες της προσφεύγουσας, σχετικό συντελεστή χρήσης παραγωγικής ικανότητας ύψους 109 %. Η αρχική εγκατεστημένη παραγωγική ικανότητα καθορίστηκε με βάση τον όγκο παραγωγής εντός 90 ημερών από την έναρξη της κανονικής λειτουργίας, σε

χρονικό σημείο κατά το οποίο η εγκατάσταση δεν είχε ακόμη επιτύχει την αναμενόμενη παραγωγική ικανότητα. Για τον λόγο αυτό, κατά την περίοδο αναφοράς από τις 15 Αυγούστου 2013 έως τις 20 Ιουνίου 2014, η πραγματική χρήση υπερέβαινε το 100 % της αρχικής εγκατεστημένης παραγωγικής ικανότητας.

Με απόφαση της 1ης Σεπτεμβρίου 2015, η DEHSt κατένειμε στην προσφεύγουσα 124 908 δωρεάν δικαιώματα εκπομπής για την περίοδο κατανομής από το 2013 έως το 2020. Η απόφαση αυτή αιτιολογήθηκε από το ότι η DEHSt είχε αρχικά κοινοποιήσει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή (στο εξής: Επιτροπή) την ποσότητα των κατανεμηθέντων δικαιωμάτων εφαρμόζοντας τον σχετικό συντελεστή χρήσης παραγωγικής ικανότητας ύψους 109 %. Με απόφαση της 24ης Μαρτίου 2015 [C(2015) 1733 final], η Επιτροπή απέρριψε έναν σχετικό συντελεστή χρήσης παραγωγικής ικανότητας του 100 % και άνω για τρεις άλλες γερμανικές εγκαταστάσεις. Ως εκ τούτου, η DEHSt λαμβάνει εφεξής ως βάση συντελεστή χρήσης παραγωγικής ικανότητας ύψους 99,9 %. Η Επιτροπή ενέκρινε την ποσότητα των κατανεμηθέντων δικαιωμάτων που υπολογίστηκαν με αυτόν τον τρόπο. Η διοικητική ένταση που υποβλήθηκε στις 30 Σεπτεμβρίου 2015 κατά της ανωτέρω αποφάσεως [σελ. 3 του πρωτοτύπου] απορρίφθηκε από την DEHSt με απόφαση της 7ης Ιουλίου 2017, η οποία κοινοποιήθηκε στις 10 Ιουλίου 2017. Προς στήριξη της αποφάσεώς της, η καθής επικαλέστηκε εκτός από την απόφαση της Επιτροπής της 24ης Μαρτίου 2015, το Guidance Document No. 2 και το έγγραφο «Frequently Asked Questions on New Entrants & Closures Applications», τα οποία δεν είναι μεν νομικώς δεσμευτικά, αποτελούν όμως ερμηνευτικό βοήθημα για τα κράτη μέλη.

Με προσφυγή που άσκησε στις 9 Αυγούστου 2017, η προσφεύγουσα εμμένει στο αίτημά της. Με την ανακλητική απόφαση της 28ης Ιανουαρίου 2019, η DEHSt ανακάλεσε την από 1η Σεπτεμβρίου 2015 απόφασή της, κατά το μέτρο που η κατανομή υπερβαίνει τα 116 088 δικαιώματα εκπομπής. Αιτιολόγησε την απόφασή της επικαλούμενη την από 16 Απριλίου 2018 επιστολή της προσφεύγουσας, με την οποία η τελευταία την ενημέρωσε ότι η αίτηση κατανομής περιείχε εσφαλμένο υπολογισμό όσον αφορά το στοιχείο κατανομής με τιμές εκπομπής καυσίμου. Η προσφεύγουσα προσάρμοσε αναλόγως το αίτημά της στις 20 Ιανουαρίου 2019 και δεν ζητεί πλέον 8 273, αλλά μόνο 7 467, πρόσθετα δικαιώματα εκπομπής.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι διατάξεις του άρθρου 17, παράγραφος 2, της Zuteilungsverordnung (κανονιστικής πράξεως κατανομής) 2020, και του άρθρου 18, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ, οι οποίες είναι κρίσιμες για τον υπολογισμό του σχετικού συντελεστή χρήσης παραγωγικής ικανότητας για νέες εγκαταστάσεις, δεν προβλέπουν κανένα περιορισμό του σχετικού συντελεστή χρήσης παραγωγικής ικανότητας σε τιμή κατώτερη από 100 %. Το γράμμα των διατάξεων, το οποίο αποτελεί το όριο της ερμηνείας τους, δεν περιέχει καμία ένδειξη επ' αυτού. Κατά την προσφεύγουσα, η νομική άποψη της Επιτροπής δεν δικαιολογείται επί τη βάσει της ίσης μεταχείρισεως των υφιστάμενων και των νέων εγκαταστάσεων. Η απόφαση της Επιτροπής της 24ης

Μαρτίου 2015 δεν παράγει δεσμευτικά αποτελέσματα, άμεσα ή έμμεσα, έναντι της προσφεύγουσας. Το Guidance Document No. 2 και οι «Frequently Asked Questions» δεν παράγουν επίσης δεσμευτικά αποτελέσματα.

Η προσφεύγουσα ζητεί:

να υποχρεωθεί η καθής, τροποποιώντας εν μέρει την από 1η Σεπτεμβρίου 2015 απόφαση της DEHSt, όπως αυτή διαμορφώθηκε κατόπιν της επί της ενστάσεως αποφάσεως [σελ. 4 του πρωτοτύπου] [της] 7ης Ιουλίου 2017 και της ανακλητικής αποφάσεως της 29ης Ιανουαρίου 2019, να χορηγήσει στην προσφεύγουσα 7 467 πρόσθετα δικαιώματα εκπομπής, υπό την προϋπόθεση να μην απορριφθεί αυτό από την Επιτροπή,

επικουρικώς:

να υποχρεωθεί η καθής, τροποποιώντας εν μέρει την από 1η Σεπτεμβρίου 2015 απόφαση της DEHSt, όπως αυτή διαμορφώθηκε κατόπιν της επί της ενστάσεως αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2017 και της ανακλητικής αποφάσεως της 29ης Ιανουαρίου 2019, να αποφανθεί επί του αιτήματος της προσφεύγουσας της 8ης Αυγούστου 2014, όπως αυτό διαμορφώθηκε κατόπιν των υπολογισμών της 16ης Απριλίου 2018, λαμβάνοντας υπόψη την ερμηνεία του δικαστηρίου κατά τρόπον ώστε για το στοιχείο κατανομής με τιμές εκπομπής καυσίμου που παρουσιάζουν κίνδυνο διαρροής άνθρακα, να ληφθεί ως βάση σχετικός συντελεστής χρήσης παραγωγικής ικανότητας ύψους 109 %.

Η καθής ζητεί από το Δικαστήριο:

να απορριφθεί η προσφυγή.

Η καθής θεωρεί ότι ο σχετικός συντελεστής χρήσης παραγωγικής ικανότητας ύψους 109 % που ζητεί η προσφεύγουσα δεν μπορεί να γίνει δεκτός. Κατά την ερμηνεία του άρθρου 17, παράγραφος 2, ZuV 2020, το οποίο μετέφερε στην εσωτερική έννομη τάξη το άρθρο 18, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ, πρέπει να ληφθεί ως δεδομένο ότι η τιμή δεν μπορεί να ισούται με ή να υπερβαίνει το 100 %. Η άποψη αυτή της Επιτροπής, η οποία αναπτύσσεται διεξοδικότερα στο σκεπτικό της αποφάσεως της 24ης Μαρτίου 2015, απορρέει από την επιταγή της ίσης μεταχειρίσεως των υφιστάμενων και των νέων εγκαταστάσεων, καθώς και των νέων εγκαταστάσεων που διαθέτουν δείκτη εκπομπών ανά προϊόν, οι οποίες εφαρμόζουν τον συντελεστή τυπικής χρήσης παραγωγικής ικανότητας.

II. Οι κρίσιμες διατάξεις της νομοθεσίας της Ένωσης περιλαμβάνονται στην οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 275, σ. 32, όπως ισχύει σήμερα), ιδίως δε στα άρθρα 3, στοιχείο η', και 10α, παράγραφος 7, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ,

καθώς και στην απόφαση 2011/278/ΕΕ της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2011, σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, και ιδίως στο άρθρο 3, στοιχεία δ' και ιδ', και στα άρθρα 17 έως 19.

Οι κρίσιμες διατάξεις του εθνικού δικαίου περιλαμβάνονται στο άρθρο 9 του Gesetz über den Handel mit Berechtigungen zur Emission von Treibhausgasen (νόμου για την εμπορία δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου, στο εξής: TEHG 2011), της 27ης Ιουλίου 2011 (BGBl. I σ. 3154), σε συνδυασμό με το άρθρο 34 του TEHG, όπως τροποποιήθηκε στις 18 Ιανουαρίου 2019, καθώς και στη Verordnung über die Zuteilung von Treibhausgas-Emissionsberechtigungen in der Handelsperiode 2013 bis 2020 (κανονιστική πράξη σχετικά με την κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου για την περίοδο εμπορίας 2013 έως 2020, στο εξής: ZuV 2020), της 26ης Σεπτεμβρίου 2011, ιδίως στο άρθρο 2, σημεία 2, 10, και 27, καθώς και στα άρθρα 16 έως 18: **[σελ. 5 του πρωτοτύπου]**

Άρθρο 34 του TEHG της 18ης Ιανουαρίου 2019

(1) ¹Για την απελευθέρωση αερίων θερμοκηπίου από δραστηριότητες που απαριθμούνται στο παράρτημα 1, εξακολουθούν να ισχύουν για την περίοδο 2013 έως 2020 τα άρθρα 1 έως 36, όπως ίσχυαν μέχρι τις 24 Ιανουαρίου 2019.

Άρθρο 9 του TEHG 2011

(1) Στους φορείς εκμεταλλεύσεως εγκαταστάσεων κατανέμονται δωρεάν δικαιώματα με βάση τις αρχές του άρθρου 10α, παράγραφοι 1 έως 5, 7 και 11 έως 20, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, όπως αυτή τροποποιείται κάθε φορά, και της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2011, σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ (ΕΕ L 130 της 17.5.2011, σ. 1).

ZuV 2020:

Άρθρο 2 Ορισμοί

«Για τους σκοπούς της παρούσας κανονιστικής πράξεως, συμπληρωματικώς προς τους ορισμούς που περιλαμβάνονται στο άρθρο 3 του νόμου για την εμπορία δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

2. Έναρξη κανονικής λειτουργίας

η πρώτη ημέρα συνεχούς περιόδου ενενήντα ημερών ή, εάν ο συνήθης κύκλος παραγωγής στον οικείο τομέα δεν προβλέπει συνεχή παραγωγή, η πρώτη ημέρα περιόδου ενενήντα ημερών, υποδιαιρούμενης σε ειδικούς κατά τομέα κύκλους παραγωγής, κατά την οποία η εγκατάσταση λειτουργεί σε ποσοστό τουλάχιστον

40 % της παραγωγικής ικανότητας για την οποία έχει σχεδιαστεί, λαμβανομένων υπόψη, όπου ενδείκνυται, των ειδικών συνθηκών λειτουργίας της εγκατάστασης·

10. Νέες εγκαταστάσεις

όλοι οι νεοεισερχόμενοι σύμφωνα με το άρθρο 3, στοιχείο η', πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 2003/87/EK·

27. Στοιχείο κατανομής με τιμές εκπομπής καυσίμου [σελ. 6 του πρωτοτύπου]

συνδυασμός των εισερχόμενων και εξερχόμενων ρευμάτων αέρα και αντίστοιχων εκπομπών, που δεν καλύπτονται από τα στοιχεία κατανομής που προβλέπονται στα σημεία 28 ή 30, για περιπτώσεις παραγωγής μη μετρήσιμης θερμότητας με καύση καυσίμου, στον βαθμό που η μη μετρήσιμη θερμότητα:

a) χρησιμοποιείται για την παραγωγή προϊόντων, για την παραγωγή μηχανικής ενέργειας, για θέρμανση ή ψύξη, ή

b) παράγεται με πυρσούς ασφαλείας, με την προϋπόθεση ότι η συναφής καύση πιλοτικών καυσίμων και ποσοτήτων αερίων διεργασιών ή υπολειμματικών αερίων που παρουσιάζουν μεγάλες διακυμάνσεις έχει εγκριθεί νομίμως για την αποκλειστική χρήση εξοπλισμού σε περίπτωση λειτουργικών διαταραχών ή άλλων εξαιρετικών συνθηκών λειτουργίας·

εξαιρείται από αμφότερες τις ανωτέρω περιπτώσεις η μη μετρήσιμη θερμότητα που καταναλώνεται ή εξάγεται για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας·

Άρθρο 16 Αίτηση για δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων

(1) Οι αιτήσεις για δωρεάν κατανομή σε νεοεισερχόμενους υποβάλλονται εντός ενός έτους από την έναρξη της κανονικής λειτουργίας της εγκατάστασης και, στην περίπτωση σημαντικών επεκτάσεων της παραγωγικής ικανότητας, εντός ενός έτους από την έναρξη της μεταβληθείσας λειτουργίας.

(4) Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 4, η αρχική εγκατεστημένη παραγωγική ικανότητα των νέων εγκαταστάσεων αντιστοιχεί, για κάθε στοιχείο κατανομής, στον μέσο όρο των δύο υψηλότερων μηνιαίων όγκων παραγωγής εντός της συνεχούς περιόδου 90 ημερών, βάσει της οποίας προσδιορίζεται η έναρξη της κανονικής λειτουργίας, με αναγωγή σε ένα ημερολογιακό έτος.

Άρθρο 17 Επίπεδα δραστηριότητας νεοεισερχομένων

(1) Για τα στοιχεία κατανομής των νέων εγκαταστάσεων που θα καθοριστούν σύμφωνα με το άρθρο 3, τα σχετικά επίπεδα δραστηριότητας που είναι κρίσιμα για την κατανομή των δικαιωμάτων καθορίζονται ως εξής:

3. το επίπεδο δραστηριότητας που σχετίζεται με το καύσιμο για ένα στοιχείο κατανομής με τιμές εκπομπής καυσίμου είναι το γινόμενο της αρχικής

εγκατεστημένης παραγωγικής ικανότητας του συναφούς στοιχείου κατανομής επί τον σχετικό συντελεστή χρήσης παραγωγικής ικανότητας.

(2) Ο σχετικός συντελεστής χρήσης παραγωγικής ικανότητας που αναφέρεται στην παράγραφο 1, σημεία 2 έως 4, καθορίζεται με βάση τις πληροφορίες που παρέχει ο αιτών σχετικά με **[σελ. 7 του πρωτοτύπου]**

1. την πραγματική λειτουργία του στοιχείου κατανομής μέχρι την υποβολή της αιτήσεως και τη σκοπούμενη λειτουργία της εγκαταστάσεως ή του στοιχείου κατανομής, την προγραμματισμένη περίοδο συντηρήσεως και τους κύκλους παραγωγής,

2. τη χρήση τεχνικών αποδοτικών ως προς την ενέργεια και τα αέρια θερμοκηπίου που μπορούν να επηρεάσουν τον σχετικό συντελεστή χρήσης παραγωγικής ικανότητας της εγκαταστάσεως,

3. την τυπική χρήση παραγωγικής ικανότητας στους συγκεκριμένους τομείς.

Άρθρο 18 Κατανομή για τους νεοεισερχόμενους

(1) Για την κατανομή των δικαιωμάτων των νέων εγκαταστάσεων, η αρμόδια αρχή υπολογίζει τον προκαταρκτικό ετήσιο αριθμό δικαιωμάτων που πρόκειται να κατανεμηθούν δωρεάν από την έναρξη της κανονικής λειτουργίας της εγκατάστασης για τα υπόλοιπα έτη της περιόδου 2013 έως 2020 για κάθε στοιχείο κατανομής χωριστά, ως εξής:

3. για κάθε στοιχείο κατανομής με τιμές εκπομπής καυσίμου, ο προκαταρκτικός ετήσιος αριθμός δικαιωμάτων που πρόκειται να κατανεμηθούν δωρεάν είναι το γινόμενο της τιμής εκπομπής καυσίμου επί το επίπεδο δραστηριότητας που σχετίζεται με το καύσιμο:

III. Το προδικαστικό ερώτημα είναι κρίσιμο για την έκβαση της δίκης.

Η προσφεύγουσα δικαιούται χορήγηση πρόσθετων δωρεάν δικαιωμάτων εκπομπής, εάν ο υπολογισμός βασίζεται σε σχετικό συντελεστή χρήσης της παραγωγικής ικανότητας ύψους 109 %. Η ερμηνεία της κρίσιμης διατάξεως του άρθρου 18, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ, η οποία πρέπει να ληφθεί υπόψη για μια σύμφωνη προς το δίκαιο της Ένωσης ερμηνεία του άρθρου 17, παράγραφος 2, ZuV 2020, δεν είναι σαφής και μη διφορούμενη επ' αυτού του σημείου.

Αφενός, το γράμμα της δεν επιβάλλει κανέναν περιορισμό του σχετικού συντελεστή χρήσης παραγωγικής ικανότητας σε επίπεδο κατώτερο του 100 %. Στην προκειμένη περίπτωση, ο υψηλότερος συντελεστής χρήσης παραγωγικής ικανότητας προκύπτει βάσει δεόντως τεκμηριωμένων και ανεξάρτητα ελεγμένων πληροφοριών, όχι μόνο για την αναμενόμενη κανονική λειτουργία αλλά και για την πραγματική λειτουργία της εγκαταστάσεως, μέχρι την υποβολή της αίτησης. Σε αντίθεση με τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις, η αρχική εγκατεστημένη

παραγωγική ικανότητα για τους νεοεισερχόμενους λαμβάνει ως βάση ένα διάστημα 90 ημερών από την έναρξη της κανονικής λειτουργίας (βλ. άρθρο 17, παράγραφος 4, της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ) και όχι ένα διάστημα τεσσάρων ετών (βλ. άρθρο 7, παράγραφος 3, στοιχείο α', της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ), με αποτέλεσμα η περίπτωση κατά την οποία δεν έχει επιτευχθεί ακόμη η αναμενόμενη κανονική λειτουργία να παρατηρείται συχνότερα. **[σελ. 8 του πρωτοτύπου]**

Αφετέρου, το άρθρο 18, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ αναφέρεται επίσης στην τυπική χρήση της παραγωγικής ικανότητας στον συγκεκριμένο τομέα, η οποία είναι κανονικά κάτω του 100 %. Επιπλέον, για τους νεοεισερχόμενους με υποεγκαταστάσεις δείκτη αναφοράς προϊόντος, καθορίζεται ένας συντελεστής τυπικής χρήσης παραγωγικής ικανότητας (πρβλ. άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο α', της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ), ο οποίος έχει καθοριστεί στην απόφαση 2013/447/ΕΕ της Επιτροπής, και σε καμία περίπτωση δεν φτάνει το 100 %. Η δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων δυνάμει του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ αποτελεί προσωρινή απόκλιση από την αρχή του πλειστηριασμού των δικαιωμάτων, γεγονός που συνηγορεί υπέρ μιας συσταλτικής ερμηνείας των σχετικών διατάξεων (βλ. τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Η. Saugmandsgaard Øe, της 28ης Φεβρουαρίου 2019, στην υπόθεση ExxonMobil Production Deutschland (C-682/17, ECLI:EU:C:2019:167, σκέψη 69).

Τέλος, τίθεται το ζήτημα κατά πόσον η Επιτροπή πρέπει να διαθέτει ευρεία διακριτική ευχέρεια κατά την ερμηνεία των διατάξεων που θεσπίζει η ίδια, προκειμένου να διασφαλιστεί ομοιόμορφη εφαρμογή στα κράτη μέλη, καθώς και αν συντρέχει εν προκειμένω υπέρβαση των ορίων της ερμηνείας.

[παραλειπόμενα]

[υπογραφές]

[παραλειπόμενα]